

Mirtolipova Xulkar Mirxusan qizi

ChDPU gumanitar fanlar fakulteti, 3-kurs talabasi

mirtolipovahulkaroy@gmail.com +998 93 098 45 04

Ilmiy rahbar: A.U.Muyidinova

ChDPU Gumanitar fanlar fakulteti

O‘zbek adabiyotshunosligi kafedrasi dodsenti

v.b.,f.f.b.f.d (PhD)

Annotatsiya. Ushbu maqolada Alisher Navoiyning “Muhokamat ul-lug‘atayn” asari orqali turkiy tilshunoslikka oid nodir qarashlari hamda tilning naqadar boyligini fors-tojik va arab tillari bilan solishtirmasi asosida o‘rganilganligi shu jumladan, bugungi kunda tutgan ahamiyati haqida so‘z boradi.

Kalit so‘zlar: Turkiy til, fors tili, morfologik tahlil, fonetik tahlil, qiyosiy tahlil, semantik qamrov, taqqoslash, imkoniyat kengligi, leksik birliklar.

Abstract. This article talks about Alisher Navoi's rare views on Turkic linguistics through his work "Muhokamat ul-lughatayn" and the importance of the language today, including the study of the richness of the language compared to the Persian-Tajik and Arabic languages.

Keywords: Turkic language, persian language, morphologikal analysis, phonetic analysis, comparative analysis, semantic scope, comparison, the breadth of possibilities, lexical unites.

O‘zbek xalqining ulug‘ mutafakkiri Alisher Navoiy tilshunoslikka oid ko‘plab qimmatli asarlar yaratgan. Ulardan eng ko‘p e’tiborga molik ijod namunasi umrining oxirida, 1499-yilda yozilgan “Muhokamat ul-lug‘atayn”ni ya’ni ikki til muhokamasiga doir beqiyos asardir.

Asarning kirish qismi an'anaviy hamd va na’t bilan boshlanadi. Asar davomida turkiy-o‘zbek va fors-tojik tillarini qiyosiy o‘rganish vositasida turkiy-o‘zbek tilining Sharqda mashhur bo‘lgan arab va fors-tojik tillari darajasidagi mavqeyidan so‘z yuritiladi hamda ulardan, xususan, fors-tojik tilidan farq qiluvchi xususiyatlari ochib beriladi. Jumladan, shoir fors tilida unlilar soni cheklanganligi, o‘zbek tilida esa unlilar bir qancha ma’no farqlovchi variantlarga ega ekanligi va ular o‘zaro uzun-qisqaligi bilan ajralib turishini dalillar orqali ko‘rsatib bergen. Alisher Navoiy so‘zlarning ko‘p ma’noliligi, sinonimlar jihatidan ham o‘zbek tilining imkoniyati kengligi, ularning she’riyatda turli nozik ma’nolarni ifodalashdagi ahamiyatini (ot, it, tush, yon, yoq, bor, sog‘in, tuz, ko‘k kabi so‘zlar talqinida) ko‘rsatadi. Shoir o‘zbek va fors tillari leksikasini qiyoslash uchun tabiat manzaralari, uy-ro‘zg‘or buyumlari, ov jarayoni,

hayvon va qushlarning turlari kabi juda ko‘p sohaga oid yuzlab so‘zlarni keltirib, bu so‘zlarni muqobalasi forschada yo‘qligini, forslar ko‘pincha o‘sha o‘zbekcha so‘zni o‘zini ishlatishini ta’kidlab, o‘zbek tilining boy imkoniyatlarini har tomonlama ochib bergen.

Ma’lumki, qaysi til fikrni qisqa va ravon yo‘l bilan ifodalasa, o‘sha til rivoj topgan til sanaladi. O‘zbek tilining taraqqiy etgan til ekanligini shoir zaruriy misollar bilan izohlab beradi. Masalan, o‘zbek tilida birgalik nisbat qisqagina -sh affaksi orqali yasaladi: “va masdarg‘a bir shin harfi ilhaq qilmoq bila ul maqsudni topibdurlar. Andoqki chopishmoq va topishmoq va quchushmoq va o‘pushmoq va bu shoye lafzdur”.¹ Forslar bu ma’noni so‘z birikmasi orqali ifodalaydilar. Navoiy shaxs oti yasovchi qo‘sishchaning xususiyatini 30ga yaqin so‘z misolida izohlab (qo‘rchi, suvchi, nayzachi, yurtchi, qushchi, barschi, qo‘ychi, turnachi, kiyikchi va hokazo), o‘zbek tilining so‘z yasash va fikr ifodalash jihatidan ham o‘ziga xos imkoniyati mavjudligini ko‘rsatgan.

Alisher Navoiy turk va fors xalqini solishtirar ekan turk sortdin tez fahmroq va baland idrokroq, xilqati sofroq, ilmda daqiqroq, kamol-u fazl fikratida amiyroq zuhur qilibdur va bu hol turklarning sidqu safo va tuz niyatidin va sortlarning ilmu funun va hikmatidin zohirdirur deya ta’rif beradi. Turklar forslarga qaraganda yumshoq ko‘ngilli hamdir.Ularning katta-kichigi, amaldori hamda oddiy xalqi ham fors tilini biladilar shu tilda so‘zlashadilar. Hatto fors tilda hikoya va she’rlar bitadilar. Ammo forslar turk tilini o‘rganmaydilar, bilmaydilar va so‘zlamaydilar. Agar birortasi so‘zlasa ham forsiy ekani so‘z boshlagandayoq bilinadi.

Bundan tashqari, Navoiy “Muhokamat ul-lug‘atayn” asarida eski o‘zbek tilining imkoniyatlarini ko‘rsatish maqsadida shu tilning o‘ziga xos bo‘lgan 100ta so‘zni misol qilib keltiradi. Bular: quvarmoq, quruqshamoq, usharmak, kekkaymoq, udayman, chekirmak, xumsaymoq, umunmoq, usanmoq, igirmak, egarmak, uxranmoq, toriqmoq, aldamoq, ishanmak, inglanmoq, aylanmoq, orikmak, ingranmoq, ovunmoq, istamoq, qiynamoq, qo‘zg‘almoq, sovrilmoq, siljimoq, shamolda tozalanmoq, chaqalmoq, yovdashmoq, kimsamoq, qimirlamoq, qizg‘anmoq, nikamak, siylanmoq, tanlamoq, qimirdamoq, sirpmak, kanorgamak, sig‘riqmoq, qilimoq, yalinmoq, munglamoq, tergamak, tevramak, shig‘aldamoq, singramak, yashqamoq, isqarmoq, ko‘ngramak, suxranmoq, siypamoq, qoralamoq, surkanmoq, quymanman, ingramak, tushalmoq, mung‘aymoq, kuruksamak, tanchqamoq, tushurg‘anmoq, g‘umsamoq, kirkinmak, sukadamat busmuq, burmak, turmoq, tomshimoq, qahamoq, sipqormak, murkanmak, o‘rtanmak, qiynalmoq, sig‘g‘irmoq, gurpaklashmak, chuprutmoq, yirg‘amoq, bichimoq, sungurmak, kundalakmak, yumaloq qilmoq, kumurmak, bikirmak, ko‘ngirdamak, bo‘shashmoq, kinarkamak, kezarmak, duptulmoq, chidamoq, tuzmak, qazg‘anmoq, qichig‘alamoq, gangiramak, yodamoq, qadamoq, chiqanmoq, so‘ndirmak, suqlatmoq, ko‘ndirmak, chimdalamaq, tepilmaq.

Navoiy so‘zlarning fonetik va morfologik tuzilishiga ham e’tibor qaratadi. Masalan, “ilm” so‘zi umumiyl bilim va donishmandlikni bildirsa-da, turkiy til bilan qiyoslanganda, Navoiy arab so‘zlarining grammatik tuzilishi orqali ifodalanishi mumkin bo‘lgan nozik farqlarni tahlil qiladi. “Ilm” so‘zi yagona, lekin keng qamrovli ma’noni anglatadi, turkiy tillarda esa ilm tushunchasi kengaytirilgan bo‘lib, “bilim”, “donish”, “ko‘rgilik” kabi so‘zlar orqali ifodalanadi. Shu nuqtayi nazardan, Navoiy fikriga ko‘ra, turkiy tildagi ifodalar ko‘proq aniq va o‘rinli foydalaniladi.

Yana adabiy manbalarda “sabr” so‘zi keng qo‘llaniladi. Bu so‘z diniy va axloqiy ma’noda, sabr qilish va toqat qilishni ifodalaydi. Biroq, Navoiy bu so‘zning turkiy tilga xos mos ekvivalenti sifatida “chidash” so‘zini keltirib o‘tadi, bu esa nafaqat toqatni, balki biror narsaga bardoshli bo‘lishni ham anglatadi. Bu orqali Navoiy turkiy tillarning semantik jihatdan keng qamrovli ekanligini qayd etadi.

Shuni eslatib o‘tish joizki, turkiy tilning jozibasi haqida so‘z yuritar ekan o‘sha davrdagi mashhur bo‘lgan arab, fors va hind tillarini kamsitmeydi, aksincha ularning har biriga xos bo‘lgan xususiyatini alohida ehtirom bilan bayon qiladi. Bundan ko‘zda tutilgan maqsad turkiy tilning fasohati va balog‘ati haqida ilmiy asoslangan mulohazalarni bayon qilish bilan bir qatorda “...turk nozimlari, o‘z alfozlari bilan she’rg‘a mashg‘ulluq qilg‘aylar va ko‘ngul g‘unchasi dog‘idinki pechlar chirmanibdur, bahor nasimidek anfos bila guldek ochilg‘aylar”.²

Alisher Navoiy turkiy tillarni fors-tojik va arab tillariga qiyoslab, ularning o‘ziga xos afzalliklarini va bir-biridan ustun jihatlarini ifodalashga intilgan. Navoiy turkiy tillarda har bir so‘zning keng ifoda imkoniyatlari mavjudligini va ularning qiyosiy tahlili orqali keng ma’no qamrovini tasvirlash mumkinligini ko‘rsatgan. Shu bilan birga, arab va fors tillari ham muhim ilmiy-axloqiy ahamiyatga ega ekanini ta’kidlab, ularning o‘ziga xos boyligini ham inkor etmaydi. Shu jumladan, o‘zbek adabiy tilining lug‘at boyligini rivojlanishida qo‘sghan beqiyos hissasi bilan tarixda o‘chmas iz qoldirgan desak mubolag‘a bo‘lmaydi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. Umarov, E. "Muhokamat ul-lug'atayn". uz.m.wikipedia.org.¹
2. Valixojayev, B. (2018). “Muhokamat ul-lug‘atayn” haqida . www.kh-davron.uz.²
3. Jalilov, S. (2015). “Turkiy tillar va ularning lingvistik o‘ziga xosliklari”. Samarqand: Samarqand davlat universiteti nashriyoti.
4. Mahmudov, M. (2011). “Qiyosiy lingvistika: Nazariy asoslar va amaliy yondashuvlar”. Toshkent: TDTU nashriyotii
5. Mirtojiyev, M.(2000). “O‘zbek tili leksikologiyasi va leksikografiyasi”. Toshkent: Fan nashriyoti.
6. Xolmuhammedov, A. (2012). “O‘zbek tilining leksik va grammatik xususiyatlari”. Toshkent: O‘qituvchi.
7. <https://arxiv.uz> sayti.